

FÖRENINGEN FÖR DENDROLOGI OCH PARKVÅRDS 50-ÅRSJUBILÆUM

Af EMIL HARTMANN

I dagene den 28. og 29. maj 1970 fejrede Föreningen för Dendrologi och Parkvård sit 50-Årsjubilæum i Stockholm med repræsentanter fra det øvrige Skandinavien.

Fernisering af udstillingen »Svensk Lustgård och Park« åbnede jubilæumsfestlighederne om eftermiddagen den 28. maj på Nationalmuseet i Stockholm. Valget af materiale til udstillingen er foretaget med henblik på at give et så fyldigt billede af den udvikling svensk havekunst har gennemløbet fra slutningen af 1500-tallet og op til år 1900, samt nogle af svensk havekunsts internationale forbilleder.

Den ældste havetegning på udstillingen er dateret 1572 og er en plan til Uppsala Slott udført af arkitekt FRANCISCUS PAR.

Det var en værdig åbning af jubilæet at lade deltagerne bevæge sig mellem skønne originale haveplaner udført af datidens europæisk havekunsts ypperste navne, navne som ANDRÉ LE NOTRE, NICODEMUS TESSIN, JEAN og SIMON DE LA VALLÉE, ANDRÉ MOLLET, GIOVANNI FONTANA, FREDERIK MAGNUS PIPER for blot at nævne nogle enkelte.

Det må hilses med den største glæde at Nationalmuseet ved foreningens 50-Årsjubilæum fik en kærkommen lejlighed til at vise dele af sin meget betydelige samling af disse tegninger foruden mange yderst værdifulde fra private arkiver for en langt videre kreds end specialistens.

Efter denne både interessante og smukke begyndelse fortsatte festlighederne med en 2 timers ekskursion i »Lustbåten Bellman« som lå fortøjet lige uden for Nationalmuseet.

Fra vandet og senere direkte på landjorden beså man Djursgården og blev sat ind i de problemer, der uundgåeligt opstår i forbindelse med en voksende bys alt for trange grønne områder.

Ekskursionen sluttede ved PRINS EUGENS Waldemarsudde, hvor man først beså slottets meget betydelige malerisamling, for derefter

at ende i et af de mange gemakker for at blive styrket med champagne og pindemadder, der således blev optakten til jubilæets højtideligste øjeblik, jubilæumsmodtagelsen, hvor der blev talt om foreningen og dens trivsel gennem de forløbne 50 år med påfølgende medaljeuddeling.

Medaljen, en guldnål blev overrakt trädgårdsmästere EDVIN SAMUELSSON for lang og værdifuld indsats i dendrologiens tjeneste, dernæst fik foreningens vice-ordførende friherre SVEN A. HERMELIN nålen for i utallige år at have bidraget til foreningens trivsel og høje dendrologiske stadi. Den tredje og sidste blev overrakt foreningens utrættelige, iverige sekretær og organisator akademijägmästere MORTEN SMEDBERG.

Dagen sluttede med festsouper i Prinsens galleri for alle deltagerne med mange hyldesttaler fra såvel svensk som interskandinavisk hold. En festlig og værdig ramme om foreningens 50-Årsjubilæum.

Jubilæets anden dag, fredag den 29. maj begyndte med en grundig og faglig gennemgang af udstillingen på Nationalmuseet.

Efter dette kørtes i busser til Kristineberg Slott, hvor der som anført i programmet blev serveret »en icke alltför enkel lunch«. Kristineberg Slot og park ejes af staden Stockholm og fungerer som hotel og restaurationssskole. Straks efter lunchen kørtes videre mod Södertälje til herregården Hanstawiik, hvor advokat OLAF-FREDERIK SMEDBERG og frue modtog os, viste os den smukke hovedbygning og fortalte stedets historie. Besøget på Hanstawiik skulle give deltagerne af ekskursionen et indtryk af, at det kan nytte ved enkle rationelle mekaniske hjælpemidler at passe en gammel park og tilmed bevare gamle kulturværdier. Fru advokat ANITA SMEDBERG står alene for dette arbejde, og det synes tilfulde at være lykkedes at forene gamle familietraditioner med nye tiders krav. Efter en rundgang, hvor vi ved selvsyn erfarede resultaterne af den rationelle drift, blev vi ledet gennem skyggefulde lindealléer til »Kærlighedstemplet«, hvor der var dækket det smukkeste bord med forfriskninger ganske i CARL LARSONSK stil.

For tidligt måtte vi forlade dette fortryllende sted for at begive os til busserne, som førte os til festlighedernes sidste punkt, herregården Frösunda, hvor familien ULRICH havde inviteret til middag. Før midt dagen blev stedets historie ridset op og de problemer som truer med at tilintetgøre denne perle af en gustaviansk herregård, problemer så betydelige at bygningen næppe står til at redde.

Vejvæsenet ønsker, som led i udbygningen af autobanerne omkring Stockholm, at placere en afkørselsvej netop således at den

kommer til at ligge, hvor »Matsalen« i øjeblikket befinder sig. Ja så hårdt synes man at kunne behandle historiske minder nogle steder.

Til trods for disse mørke skyer var stemningen god og festlig ved afslutningen af to uforglemmelige jubilæumsdage.